

Αθήνα, 10 Δεκεμβρίου 2015

ΕΡΩΤΗΣΗ

Προς τους κ.κ. Υπουργούς

- Οικονομικών
- Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων

ΘΕΜΑ: «Τέλος επιτηδεύματος και ζήτημα απαλλαγής αγροτών»

Το νομοθετικό πλαίσιο του ν. 3986/2011 «Επείγοντα Μέτρα Εφαρμογής Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2012 – 2015», ορίζει μεταξύ άλλων ως υποχρέωση των επιτηδευματιών την καταβολή τέλους επιτηδεύματος. Κατ' εξαίρεση, σύμφωνα με το άρθρο 31 παράγραφος 3 του ως άνω νόμου, «εξαιρούνται από τις υποχρεώσεις καταβολής του τέλους (επιτηδεύματος) [...] ατομικές εμπορικές επιχειρήσεις και η ατομική άσκηση ελευθέριου επαγγέλματος, εφόσον δεν έχουν παρέλθει πέντε (5) έτη από την πρώτη έναρξη εργασιών [...].» Η αιτιολογική έκθεση του ν. 3986/2011 δεν παραθέτει το σκεπτικό του νομοθέτη αναφορικά με την πενταετή απαλλαγή, συμπεραίνεται, όμως, ότι παρέχεται προνομιακά σε νέους επιτηδευματίες υπό μορφήν κινήτρου για τη νέα επιχειρηματικότητα και την αύξηση της παραγωγικότητας.

Με στόχο την αποτροπή φαινομένων σκόπιμης καταστράγησης του νομοθετικού πλαισίου απαλλαγής, όπως τη διακοπή εργασιών για σύντομο χρονικό διάστημα και κατόπιν την επανέναρξη αυτών, το Υπουργείο Οικονομικών εξέδωσε την ΠΟΔ. 1223/13-10-2011, στην παράγραφο Γ (2) της οποίας ορίζεται ότι: «[...] στις περιπτώσεις που ο επιτηδευματίας έχει πραγματοποιήσει στο παρελθόν κι άλλη έναρξη, δεν εξαιρείται, ακόμη κι αν τη συγκεκριμένη έναρξη την έχει διακόψει». Η απουσία, όμως, πρόβλεψης χρονικού ορίου, αναφορικά με το διάστημα που μεσολαβεί μεταξύ της διακοπής και της νέας έναρξης, οδηγεί στην υποχρέωση πληρωμής τέλους επιτηδεύματος ακόμη κι εκείνων των επαγγελματιών που έχουν κάνει διακοπή εργασιών για 10 ή και 20 έτη και αποφασίζουν εκ νέου μετά την πάροδο

πολλών χρόνων να προβούν εκ νέου σε έναρξη νέας επιχειρηματικής δραστηριότητας. Εντούτοις, όσα πρόσωπα έχουν διακόψει εργασίες για μακρό χρονικό διάστημα δέον είναι να τοποθετούνται στην ίδια θέση με τους νέους επιτηδευματίες, οι οποίοι κάνουν έναρξη εργασιών για πρώτη φορά, και να επιφυλάσσεται και για αυτούς η ίδια προνομιακή μεταχείριση από το νομοθέτη. Παρά ταύτα, καλούνται να καταβάλουν τέλος επιτηδεύματος από τον πρώτο χρόνο λειτουργίας των όποιων εργασιών τους, χωρίς να προβλέπεται κανένας σχετικός χρονικός περιορισμός αναφορικά με το διάστημα που μεσολάβησε από την τελευταία διακοπή των προγενέστερων εργασιών τους.

Η εν λόγω προβληματική έχει πρακτική σημασία για μεγάλο αριθμό αγροτών, οι οποίοι εντάσσονται για πρώτη φορά με την ιδιότητα του αγρότη στο κανονικό καθεστώς Φ.Π.Α. και οι οποίοι είχαν προϋπάρχει επιτηδευματίες μία ή δύο δεκαετίες πριν ασχοληθούν με την αγροτική παραγωγή. Σύμφωνα και με την ΠΟΔ 1053/2014, αυτοί οι αγρότες, ανεξαρτήτως του χρόνου διακοπής των δραστηριοτήτων τους, καλούνται να πληρώσουν τέλος επιτηδεύματος από το 2014, έτος επιβολής της σχετικής φορολογικής υποχρέωσης. Αντί, λοιπόν, να χαίρουν της ίδιας ευνοϊκής μεταχείρισης που ο νομοθέτης επεφύλαξε στους νέους επαγγελματίες και να απαλλάσσονται κι αυτοί για 5 έτη από το τέλος επιτηδεύματος, καλούνται να το καταβάλουν από τον πρώτο χρόνο λειτουργίας των εργασιών τους. Συνεπώς, η ως άνω νομοθετική διάταξη, ερμηνευόμενη και εφαρμοζόμενη σύμφωνα με μια εν στενή εννοία γραμματική ερμηνεία, κατά την οποία δεν λαμβάνεται υπόψη ο απώτερος σκοπός του νομοθέτη, οδηγεί τελικά στην άνιση μεταχείριση φορολογουμένων, οι οποίοι, όμως, βρίσκονται σε όμοια θέση.

Με βάση τα παραπάνω ερωτώνται οι κ.κ. Υπουργοί:

Ποιες παρεμβάσεις εξετάζουν για την αποκατάσταση της αναλογικής μεταχείρισης που επιτηδευματίων εκκινούν επαγγελματική δραστηριότητα, έστω και αν είχαν ασκήσει άλλη επιχειρηματική δραστηριότητα στο παρελθόν, την οποία διέκοψαν προ μακρού χρόνου, και ιδίως για αγρότες που εντάσσονται στο κανονικό καθεστώς Φ.Π.Α. για πρώτη φορά με αυτή την ιδιότητα;

Οι ερωτώντες Βουλευτής

Γκιόλας Ιωάννης